

dr hab. Marcelina Zuber
Instytut Socjologii
Uniwersytet Wrocławski

Recenzja rozprawy habilitacyjnej *Eksperci naszych czasów. Socjologiczna analiza instytucji eksperta w opiniotwórczych serwisach informacyjnych oraz osiągnięć naukowo – badawczych dr Aldony Guzik w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego*

Ogólna charakterystyka drogi zawodowej Habilitantki

Pani Doktor Aldona Guzik uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w dziedzinie socjologii w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie dysertacji pt. *W służbie społeczeństwa czy władzy? Upowszechnianie wyników sondaży opinii publicznej a koncepcje dyskursu publicznego* w roku 2008. Promotorem pracy był dr hab. Marian Niezgoda, prof. UJ, a recenzentami prof. dr hab. Hieronim Kubiak z Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz prof. dr hab. Antoni Sulek (Uniwersytet Warszawski).

Od roku 2009 jest zatrudniona w Instytucie Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie; od roku 2010 na stanowisku adiunkta. Pełni obecnie funkcję wicedyrektora Instytutu Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie. Jest również wykładowcą na Wydziale Humanistycznym Akademii Górniczo-Hutniczej. Zainteresowania naukowe Habilitantki koncentrują się wokół funkcjonowania mediów i ich wpływu na społeczeństwo, szeroko rozumianej socjologii kultury, badań młodego pokolenia Polaków oraz badań konsumenckich.

Recenzja monografii Doktor Aldony Guzik, *Eksperci naszych czasów. Socjologiczna analiza instytucji eksperta w opiniotwórczych serwisach informacyjnych*, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2021, s. 327. Recenzenci wydawniczy: prof. dr hab.

Wiesław Godzic, dr hab. Małgorzata Mołęda-Zdziech, prof. SGH przedstawionej jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 Ustawy o Nauce i Szkolnictwie Wyższym (Dz.U. 2023 poz. 742)

Monografia Doktor Aldony Guzik *Eksperci naszych czasów. Socjologiczna analiza instytucji eksperta w opiniotwórczych serwisach informacyjnych* mieści się w obszarach socjologii wiedzy, socjologii władzy i socjologii mediów i poświęcona jest analizie jednego z niezwykle istotnych mechanizmów funkcjonowania mediów we współczesnym świecie: procesom kreowania i funkcjonowania autorytetów. Autorka bada, kto jest prezentowany na łamach mediów w roli eksperta i przedstawia, w oparciu o niezwykle szczegółową analizę bogatego materiału empirycznego, co jest podstawą legitymizacji tego statusu. Celem pracy jest również prześledzenie, jakie obrazy świata są konstruowane w wypowiedziach ekspertów i jaką wizję rzeczywistości tworzą.

W Rozdziale I Autorka analizuje pojęcie eksperta oraz mechanizmy kształtowania się i funkcjonowania autorytetów w oparciu o koncepcje klasyków socjologii (E. Durkheim, G. Simmel, R. Merton) oraz wizje twórców współczesnych (N. Luhmann, U. Beck, J. Baudrillard, A. Giddens, Z. Bauman). Podejmuje bardzo istotny wątek funkcjonowania ekspertów w społeczeństwie ponowoczesnym i współczesnych mechanizmów legitymizowania wiedzy eksperckiej. Istotna z punktu widzenia celu badawczego Autorki jest przywołana w tym rozdziale klasyfikacja rodzajów wiedzy: (*know what*) - wiedza akademicka, reprezentowana przez intelektualistów, (*know how*) - wiedza praktyczna, (*know who*) - wiedza orientacyjna - reprezentowana przez ludzi mediów oraz wiedza potoczna (*know why*). (s.28/9).

Analizy przedstawione w tym rozdziale potwierdzają rozległą wiedzę Autorki i Jej znajomość zarówno najistotniejszych klasycznych jak i współczesnych ujęć problemu kształtowania się i funkcjonowania autorytetów. Chciałabym jednak zasygnalizować, że w tym omówieniu zabrakło mi jednak choćby krótkiej wzmianki o klasyfikacji ról społecznych uczonego stworzonej przez Floriana Znanieckiego, akcentującej rolę społeczeństwa w ustanawianiu jednostki w roli „tego, kto wie”. Ponadto, Autorka odwołuje się do *Edel Trust Barometer* z 2019 roku, według którego badani deklarują zaufanie przede wszystkim do ekspertów technologicznych i naukowych (s.31), ale nie uwzględnia bardzo istotnego we współczesnej myśli socjologicznej konstruktywistycznego nurtu badania procesów powstawania i funkcjonowania wiedzy naukowej, w tym na przykład mechanizmu zamykania „czarnych skrzynek” i tworzenia sieci sojuszników opisywanego w teorii Actor -Network przez Brunona Latoura.

Rozdział II monografii poświęcony jest omówieniu roli mediów tradycyjnych w społeczeństwie oraz analizie modeli i teorii ukazujących rolę eksperta w serwisach informacyjnych. Istotną rolę odgrywa tutaj kwestia definiowania wpływu eksperta na współczesne zmediatyzowane (medialne/zmedializowane) społeczeństwo. Również w tym rozdziale Autorka wykazuje się wysokim poziomem kompetencji w krytycznej analizie klasycznych (Lippmann), jak i współczesnych (Bourdieu, Rifkin) koncepcji funkcjonowania mediów i ich roli w kształtowaniu obrazu świata.

W Rozdziale III Autorka przedstawia rolę telewizji we współczesnym świecie. Powołując się na najnowsze raporty oglądalności wykazuje, iż mimo lawinowego wzrostu popularności nowych mediów, telewizja wciąż odgrywa istotną rolę w kształtowaniu obrazu świata u widzów. W rozdziale tym bardzo istotne są rozważania na temat specyfiki serwisu informacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem multimodalności tego formatu. Według Autorki, współczesny przekaz medialny, w tym również jego formaty informacyjne, w których „wykorzystuje się” ekspertów do przekazywania informacji, kreowania rzeczywistości i wizerunku osób i zdarzeń odbywa się na płaszczyznach : językowej, audiowizualnej i elektronicznej, co stawia przed badaczem poważne wyzwania metodologiczne.

Rozdział IV prezentuje media jako forum i jako uczestnika debaty publicznej. Autorka, odwołując się między innymi do Habermasowskiej koncepcji sfery publicznej, przypomina cechy idealnej debaty publicznej, która jest gwarantem wolności obywateli i istotnym narzędziem kontroli władzy państwowej. Tak rozumiana debata ma gwarantować równe szanse uczestniczenia w niej wszystkich uczestników, pełny dostęp do informacji, weryfikowalność wysuwanych tez i nierepresyjność stosowanych środków komunikacyjnych (s.80). Przyjmuje również Foulcautowską wizję wiedzy, jako stanowiącej zespół elementów uformowanych przez praktykę dyskursywną i będących bazą dla powstania nauki; w tym ujęciu dyskurs jest sposobem narzucania ładu temu, co empiryczne, a więc jest również władzą. Stwierdza też, że sfera publiczna współcześnie jest obszarem zdominowanym przez media i logikę ich funkcjonowania (s. 91). W rozdziale tym zostało również postawione istotne pytanie o kształt medialnej sfery publicznej w Polsce; diagnozy, na które powołuje się Autorka nie są optymistyczne i określają ją jako rytualny chaos, a nie racjonalny dyskurs. (s. 92).

Omówione we wcześniejszych rozdziałach wątki stanowią przygotowanie do bardzo ambitnego zadania rekonstrukcji roli ekspertów w programach informacyjnych wybranych polskich stacji telewizyjnych (TVP1, TVN i TV Trwam) na podstawie badań empirycznych przeprowadzonych przez Autorkę; poświęcona jest temu dalsza, najbardziej obszerna (143 strony) część monografii.. Materiał badawczy obejmuje 93 wydania serwisów informacyjnych;

został zgromadzony w okresie od 6 listopada do 6 grudnia 2018 roku. Habilitantka w sposób przekonujący uzasadnia swoją decyzję o wyborze mediów tradycyjnych jako przedmiotu badań, a także sam wybór stacji telewizyjnych. Analiza zgromadzonego materiału ma charakter zarówno ilościowy jak i jakościowy: analiza ilościowa posłużyła do badania wypowiedzi ekspertów, jakościowa natomiast do zobrazowania skali analizowanego zjawiska pod kątem kreowania określonej wizji rzeczywistości. Należy podkreślić, że w tworzeniu całej koncepcji badań empirycznych i w doborze narzędzi do swoich badań Autorka wykazuje bardzo wysoki poziom świadomości metodologicznej. Na uwagę zasługuje również decyzja o zastosowaniu pilotażowych badań wykonanych przy użyciu eyetrackingu, uzasadniona opisywaną wcześniej multimodalnością przekazu telewizyjnego i wymagająca sprawnego korzystania ze współczesnych technologii. Badania te przeprowadzono we współpracy z dr Anną Stolińską w 2019 roku z udziałem 36 osób.

Analiza ilościowa materiału empirycznego została przeprowadzona bardzo starannie i szczegółowo. Pozwoliła Autorce na wskazanie i uzasadnienie występowania istotnych prawidłowości w „wykorzystywaniu” ekspertów w programach informacyjnych: stacje dopasowują zarówno samych ekspertów jak i ich wypowiedzi do własnego profilu, ekspertami są przede wszystkim politycy, pojawia się nowy typ eksperta - eksperci medialni, nazywani przez Autorkę ekspertami pozornymi, kobiety występujące w roli eksperta są zdecydowanie niedoreprezentowane. Na podstawie niezwykle szczegółowych i precyzyjnych analiz Autorce udało się również prześledzić bardzo istotny z punktu widzenia społecznego odbioru ekspertów proces manipulowania ich afiliacjami oraz tytułami naukowymi.

Analiza jakościowa została przeprowadzona w odniesieniu do trzynastu tematów, które, zgodnie z wynikami badań ilościowych, najczęściej pojawiały się w serwisach informacyjnych. Autorce udało się uchwycić i wykazać istotne różnice w sposobie prezentacji materiałów przez poszczególne stacje: budowanie monocentrycznego obrazu świata w TVP, świat ukazywany jako policentryczny przez TVN oraz bardziej prosty, zdystansowany od polityki (ale nie od Kościoła) świat w Telewizji Trwam. Wskazała również na stosowane przez media techniki manipulacyjne, wykorzystywane do stworzenia gruntu pod przyjęcie przez odbiorców tezy stawianej przez dysponenta stacji.

Za bardzo interesujący i ważki z punktu widzenia roli ekspertów w opiniotwórczych serwisach informacyjnych uważam fragment monografii, w którym Autorka poddaje szczegółowej analizie sposób prezentacji obchodów setnej rocznicy odzyskania niepodległości. Wykazuje ona, że narracja budowana przez zapraszanych ekspertów wokół tego święta była we wszystkich stacjach negatywna, mimo iż powinno ono łączyć społeczeństwo i być powodem

do radości i dumy. Dominowały przekazy o dwóch obozach politycznych, pojawił się obraz podziału na dwie Polski, a nawet dwa różne obrazy relacji na ten temat ze świata (s. 173/4).

W analizie jakościowej Autorce udało się przekonująco zademonstrować, że w odniesieniu do istotnych problemów politycznych, ekonomicznych i społecznych eksperci nie występują w roli obiektywnych arbitrów, a ich wypowiedzi są wykorzystywane zgodnie z zasadami decydującymi o atrakcyjności przekazu medialnego w ogóle (nowość, aktualność, konflikt, związek z sytuacją lokalną) i dopasowywane do profilu stacji. Trudno więc mówić, że są oni uczestnikami debaty publicznej w rozumieniu przedstawionym w teoretycznej części monografii.

W części poświęconej analizie materiału empirycznego Autorka umieszcza również krótki (7 stron) fragment przedstawiający analizę wyników uzyskanych dzięki zastosowaniu techniki eyetrackingu; rozdział ten został opatrzony znamienym tytułem: „Smierć ekspertów?” Badania te mają charakter pilotażowy, Autorka zapowiada wykorzystywanie tej techniki w kolejnych analizach funkcjonowania mediów. Badania eyetrackingowe zostały uzupełnione o przeprowadzone z respondentami wywiady, w których pytano o to, co widzieli i co zapamiętali z oglądanego materiału wizualnego. Zastosowanie tej techniki jest uzasadnione z uwagi na specyfikę telewizji jako medium multimodalnego; tłumacząc swoją decyzję, Autorka odwołuje się do koncepcji kultury obrazu, konfrontuje też wyniki swoich badań z tendencjami zauważonymi wcześniej przy zastosowaniu tej samej techniki przez innych uczonych (s.231).

Jak przyznaje, przy tak nielicznej próbie trudno generalizować wnioski, ale dwie zasygnalizowane prawidłowości zasługują na uwagę: istotną rolę wydaje się odgrywać płeć uczestników badania oraz deklarowany przez nich poziom zainteresowania polityką.

Wartość merytoryczną monografii zwiększa umieszczony w Aneksie przygotowany niezwykle starannie, zawierający informacje o źródłach, spis ekspertów z odniesieniem do legitymizacji eksperckości; znajduje się w niej również indeks nazwisk osób, co ułatwia czytelnikowi śledzenie istotnych wątków pracy.

W podsumowaniu wniosków ze swoich badań Autorka stwierdza, że medialna przestrzeń publiczna, w której funkcjonują przedstawiciele elit symbolicznych, w tym eksperci, nie pomaga społeczeństwu w odnalezieniu się w gąszczu informacji i wyrobieniu opinii o rzeczywistości społecznej: „Główną funkcją przestrzeni medialnej jest natomiast wpływanie na sposoby myślenia o tej rzeczywistości, gdyż charakteryzuje ją wysoka ideologizacja prezentowanych treści” (s. 239).

Oceniając monografię *Eksperci naszych czasów. Socjologiczna analiza instytucji eksperta w opiniotwórczych serwisach informacyjnych* należy przede wszystkim odnotować istotność i wagę poruszanego w niej tematu relacji między wiedzą a władzą. Problematyka podjęta w niej wykracza poza obszar socjologii mediów, Autorka wykazuje się bowiem rozległą kompetencją w zakresie socjologii wiedzy oraz socjologii władzy. Wyróżnia się ona dokładnością i precyzją w analizie materiału badawczego oraz innowacyjnością w poszukiwaniu metod empirycznych, które pozwolą jak najlepiej uchwycić specyfikę multimodalnego medium, jakim jest telewizja. W swojej książce doktor Aldona Guzik dostarcza rzetelnej (niezbyt optymistycznej) diagnozy jednego z najważniejszych mechanizmów funkcjonowania współczesnego medialnego/zmediatyzowanego społeczeństwa. Cechuje ją erudycja w doborze literatury i wysoki poziom analizy krytycznej tekstów teoretycznych, bardzo wysoki poziom samoświadomości metodologicznej oraz doskonale opanowanie warsztatu badawczego socjologa. Monografia stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny.

Pozostałe osiągnięcia Habilitantki

Monografie Oprócz książki zgłoszonej jako osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym dr Aldona Guzik opublikowała 3 monografie, w tym 2 we współautorstwie. Opublikowała także 14 rozdziałów w monografiach, w tym 5 we współautorstwie. Trzy rozdziały z wyżej wymienionych zostały napisane w języku angielskim, opublikowano je w pracach wydanych w Polsce. Była również członkiem trzech zespołów redakcyjnych monografii naukowych, w tym ostatnio w monografii *Kultura ekspercka w czasach niepewności*.

Artykuły w czasopismach

Habilitantka opublikowała również 13 artykułów w czasopismach, w tym 8 we współautorstwie; trzy z tych artykułów napisano w języku angielskim; 2 spośród nich ukazały się w czasopismach zagranicznych. Jeden artykuł został przyjęty do druku po złożeniu wniosku.

Stosunkowo duża liczba publikacji o charakterze współautorskim może świadczyć o umiejętności współpracy Habilitantki w pracy o charakterze interdyscyplinarnej, jednak od osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego można oczekiwać wzrastającej samodzielności w podejmowaniu i realizowaniu zadań badawczych. Na podstawie książki przedstawionej jako osiągnięcie badawcze można z całą pewnością stwierdzić, że Habilitantka dysponuje wystarczającą wiedzą teoretyczną i umiejętnościami warsztatowymi, pozwalającymi na podejmowanie inicjatyw indywidualnych.

Merytoryczną zawartość tekstów dołączonych do dorobku i przesłanych mi do oceny (8 wybranych artykułów opublikowanych w czasopiśmie i 4 monografie, w tym jedna samodzielna) oceniam wysoko; powstawały one w oparciu o różnorodny materiał empiryczny i teoretyczny, świadczą o doskonałym opanowaniu warsztatu badawczego socjologa i zasługują na funkcjonowanie w szerszym obiegu czytelniczym. Ich cytowalność według WoS, Google Scholar, ResearchGate wynosi 63. Punktacja w Indeksie Hirsha - 6.

Odnotować należy również, że Habilitantka recenzowała teksty do punktowanych czasopiśmie naukowych: *”Władza sądenia”*, *„Folia Sociologica”*, *„Ad Americam. Journal of American Studies”*, *“Zeszyty Humanistyczne”*, *“Italian Journal of Philosophy of Language (RIFL – Rivista Italiana di Filosofia del linguaggio)”*, *“Studia Politologiczne”*.

Wśród tekstów przesłanych mi do oceny na uwagę zasługuje autorska książka Doktor Aldony Guzik *W służbie społeczeństwa czy władzy? Upowszechnianie wyników sondaży opinii publicznej a koncepcje dyskursu politycznego*, Kraków Wydawnictwo Naukowe UP, (2014) s. 242, która stanowi rzetelną, przygotowaną na podstawie własnych badań empirycznych, analizę sposobu wykorzystywania sondaży opinii we współczesnym medialnym/zmedializowanym społeczeństwie. Książka ta powstała w oparciu o badania przeprowadzone w czasie pracy nad dysertacją doktorską Autorki. Oceniam jej wkład w rozwój dyscypliny jako istotny.

Kolejna książka, która według mnie stanowi istotny wkład w rozwój wiedzy socjologicznej to monografia zbiorowa: Mariusz Dzięglewski, Anna Fiń, Aldona Guzik (2017), *Przemiany praktyk i strategii udostępniania i odbioru dziedzictwa kulturowego w formie cyfrowej w latach 2004-2014*, Kraków Wydawnictwo Małopolskiego Instytutu Kultury, w której dr Guzik była odpowiedzialna za konceptualizację i operacjonalizację problematyki badawczej, budowę narzędzi, realizację badań (analiza desk research, IDI i IDI eksperckie), analizę i opracowanie wyników, a także współautorstwo monografii w 1/3 jej objętości. W książce tej, na podstawie analizy obszernego i różnorodnego materiału empirycznego zgromadzonego za pomocą metod ilościowych i jakościowych udało się zrekonstruować zmieniające się w czasie praktyki twórców i użytkowników repozytoriów cyfrowych.

Równie istotny wkład w rozwój socjologii oraz wiedzy o społeczeństwie ma monografia: Aldona Guzik, Radosław Marzęcki, Łukasz Stach (2015), *Pokolenie 89'. Aksjologia i aktywność młodych Polaków*, Kraków Wydawnictwo Naukowe UP, w której Habilitantka

wykonała analizę danych wywołanych oraz napisała dwa rozdziały (*Kwestie światopoglądowe młodzieży studenckiej* oraz *Na rozstaju dróg? Kwestie religijności młodego pokolenia Polaków*).

Artykuły opublikowane w czasopiśmie, które zostały mi przesłane do oceny świadczą o wysokim poziomie kompetencji teoretycznej Autorki, a także pełnym opanowaniu warsztatu badawczego socjologa.

Udział w konferencjach naukowych

Doktor Aldona Guzik uczestniczyła w czterdziestu pięciu konferencjach naukowych, w tym w ośmiu konferencjach międzynarodowych; dwie z konferencji międzynarodowych odbyły się za granicą. Po złożeniu wniosku uczestniczyła z wystąpieniami w trzech konferencjach naukowych, w tym w jednym międzynarodowym sympozjum naukowym za granicą.

Udział w projektach .

Habilitantka uczestniczyła w ośmiu projektach badawczych finansowanych w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, w tym w trzech finansowanych ze środków Unii Europejskiej. Obecnie jest członkiem zespołu, którego prace są finansowane przez Polish National Agency for Academic Exchange under the Urgency Grants. Brała również udział w trzech projektach finansowanych ze środków UE (EFS) i budżetu państwa w ramach Programu operacyjnego Kapitał Ludzki.

Doktor Aldona Guzik współpracuje z sektorem gospodarczym (4 projekty), jest też autorem wdrożonych technologii (narzędzie do badań w ramach projektu wprowadzenia innowacyjnej platformy „Shopping Assistant”), podobnie w programie DUAL współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej).

Habilitantka aktywnie działa w środowisku socjologicznym: jest członkiem Polskiego Towarzystwa Socjologicznego i krakowskiego oddziału PTS. Brała aktywny udział w trzech Ogólnopolskich Zjazdach Polskiego Towarzystwa Socjologicznego. W czasie ostatniego Zjazdu współorganizowała i współprowadziła międzyośrodkową grupę tematyczną pt. *Głoryfikacja czy deprecjacja roli eksperta w czasach pandemii? Przyszłość eksperckiego dyskursu w mediach w dobie ryzyka i niepewności*, która cieszyła się dużym zainteresowaniem. W Polskim Towarzystwie Socjologicznym pełni funkcję członka kapituły jury konkursu na najlepszą pracę magisterską im. F. Znanieckiego.

Należy odnotować istotną działalność popularyzatorską Habilitantki: udzielała ona wywiadów zarówno w mediach lokalnych (Gazeta Krakowska, Radio Kraków, Przemyska Telewizja Kablowa), ogólnopolskich (Rzeczpospolita), jak i międzynarodowych (The London Post). Jest także organizatorem szkoleń i odczytów dla różnych środowisk: w charakterze eksperta w Ogólnopolskim Forum Nauczycieli z wykładem pt. *Wpływ mediów na dzieci i młodzież*; jako ekspert i merytoryczny moderator spotkania w Piwnicznej Zdrój, gdzie odbyły się spotkania eksperckie z zakresu digitalizacji dziedzictwa kultury, a także dla młodzieży - na przykład w ramach Szkoły letniej dla studentów z Ukrainy – wykład/warsztat „Sztuka auto/prezentacji” Olkusz lipiec 2017.

Doktor Aldona Guzik była i jest bardzo zaangażowana w prace dydaktyczne na uczelni macierzystej oraz innych uczelniach, prowadząc wysoko oceniane przez studentów zajęcia mieszczące się w kanonie socjologicznym, jak i zajęcia autorskie z obszaru socjologii komunikacji i mediów oraz Public Relations. Prowadzi też z powodzeniem seminaria licencjackie i magisterskie (100 wypromowanych licencjatów i kilku magistrów).

Habilitantka pełniła też i pełni istotne funkcje organizacyjne w swoim środowisku naukowym, za co została uhonorowana otrzymaną w roku ubiegłym indywidualną nagrodą III stopnia Rektora Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie za znaczący wkład w pracę na rzecz środowiska uczelnianego i akademickiego.

Obecnie, oprócz funkcji wicedyrektora Instytutu Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Pedagogicznego im KEN w Krakowie pełni również funkcje senatora oraz członka Senackiej Komisji Etycznej swojej Uczelni; jest także członkiem Rady Instytutu IFiS UP. W poprzedniej kadencji była członkiem Rady Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie. Jest także opiekunem roczników studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunku Socjologia, a także Zarządzanie oświatą i organizacjami pozarządowymi. W latach 2012-21 była też sekretarzem naukowym „AUPC Studia Sociologica” - w trakcie Jej kadencji czasopismo weszło na ministerialną listę czasopism punktowanych.

Podsumowując:

1. Stwierdzam, że monografia dr Aldony Guzik *Eksperci naszych czasów. Socjologiczna analiza instytucji eksperta w opiniotwórczych serwisach informacyjnych* jest istotnym osiągnięciem naukowym w rozumieniu art. 219 Ustawy o Nauce i

Szkolnictwie Wyższym (Dz.U. 2023 poz. 742) i wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny.

2. Pozostały dorobek naukowy Habilitantki powstawał w dużej mierze we współpracy z badaczami z własnego ośrodka, ale stanowiące go prace świadczą o wysokim poziomie kompetencji teoretycznych i opanowaniu warsztatu badawczego socjologa i stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny. Habilitantka ma w swoim dorobku publikacje powstałe w wyniku realizowania projektów finansowanych ze środków Unii Europejskiej, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Owocne są również kontakty Habilitantki z badaczami z zagranicy.
3. Habilitantka jest bardzo aktywnym członkiem środowiska socjologicznego, istotne jest jej działanie w Polskim Towarzystwie Socjologicznym oraz udział w konferencjach naukowych, w tym międzynarodowych.
4. Odnotować należy intensywne kontakty Habilitantki z otoczeniem społecznym, a także istotne prace wdrożeniowe.
5. Istotna jest także bogata i różnorodna działalność popularyzatorska Habilitantki.
6. Na docenienie zasługuje również wysoko oceniana działalność dydaktyczna dr Aldony Guzik oraz Jej istotna dla środowiska działalność organizacyjna.

Stwierdzam spełnienie ustawowych przesłanek i wspieram wniosek Doktor Aldony Guzik o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauk socjologicznych.

Marcelina Zuber